ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 14(759) | Субота, 3 квітня 1982 року | Ціна 2 коп.

60 СРСР

ВАХТА ДРУЖБИ

АВТОМОБІЛЕБУДІВНИКИ

КРАЩИЙ РАЦІОНАЛІЗАТОР

Ударною працею ознаменував другий рік п'ятирічки столяр Голопристанського заводу «Комунар», що на Херсонщині, Анатолій Іванович Настасієнко. План січня він виконав на 152 проценти, лютого — на 137.

На заводі А. І. Настасієнко працює понад 17 років. Він — кращий раціоналізатор. Минулого року Анатолій Іванович подав сім рацпропозицій, які дали значний економічний ефект.

За високі показники у соціалістичному змаганні А. І. Настасієнка нагороджено знаком «Ударник десятої п'ятирічки».

До 60-річчя СРСР столяр пообіцяв виконати план двох років п'ятирічки.

О. ВОЛОШИНЮК.

Херсонська область.

Кременчуцький ордена Леніна автомобільний завод імені 50-річчя Радянської України виробничого об'єднання «АвтоКрАЗ» — один і передових у країні. Він випускає великовантажні автомобілі семи модифікацій, які широко використовуються на будовах, лісорозробках, у гірничорудній та інших галузях промисловості. Потужні КрАЗи можна зустріти в усіх куточках Радянського Союзу. Сьогодні їх купують 60 країн світу.

Днями в міжрайвідділі УТОГ побувала інструктор-перекладач заводу Тамара Львівна Бараненко. Ось що вона розповіла:

— На головному підприємстві виробничого об'єднання «АвтоКрАЗ» створена компактна група глухих, яка нараховує 44 чоловіка. Це — робітники таких провідних професій, як токарі, слюсарі-складальники, фрезерувальники, столяри та інші. Приємно відзначити, що колектив глухих працює під девізом «Жодного відстаючого — поруч!»

Адміністрація та профспілкова організація високо цінують працю нечуючих. Більшість з них одержали від заводу благоустроєні квартири. Заводський комітет профспілки щороку виділяє для глухих путівки в санаторії, зокрема, в спеціалізований «Дружба». Інженерно-технічні та партійні працівники виступають перед членами УТОГ з інформаціями та лекціями, щоб дати змогу підвищити професійний та загально-освітній рівень.

З року в рік група глухих заводу бере підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно з ними справляється, не допускаючи браку в роботі. 27 робітників з честю носять звання ударника комуністичної праці, 13 за добросовісну творчу працю удостоєні звання «Кращий за професією».

Впевнено увійшов колектив нечуючих автобудівників у робочий ритм ювілейного року, де з кожним днем широкого розмаху набирає соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР.

Всі робітники трудяться з повною віддачею сил і енергії, високоякісно. Серед тих, хто показує приклад ударної праці,— слюсар-складальник Олексій Петрович Третяк, який щоденно виконує норму виробітку на 145—150 процентів. Вкладають у свою самовіддану працю майстерність, творчий пошук фрезерувальники Василь Карпович Бородавко та Іван Степанович Остродчук, щодня виготовляючи 50—75 процентів надпланових виробів.

Єдність слова і діла притаманні ветерану заводу, токарю Григорію Степановичу Огирю, слюсарю-розмітнику Василю Григоровичу Подоляну, які змінні завдання виконують на 150—165 процентів. Не відстає від своїх товаришів і нарізувальник болтів Іван Павлович Ісай, виконання денного завдання в якого становить 170—175 процентів.

Головне, що характеризує трудовий почерк передовиків — висока особиста дисципліна, вміння цінувати час, боротьба за раціональне використання кожної робочої хвилини.

Компактна група членів УТОГ із багатотисячним колективом машинобудівників працює над випуском двох універсальних автомобілів з високим техніко-економічним показником — КрАЗ-250 і КрАЗ-260. Це їх конкретна відповідь на завдання, визначені XXVI з'їздом партії.

Працюючи з випередженням графіка і проявляючи високу відповідальність за взяте зобов'язання, нечуючі робітники прагнуть виконати річне завдання другого року одинадцятої п'ятирічки до 65-ї річниці Великого Жовтня.

О. ЧОРНОБАЙ.

Полтавська область.

ПО РЕСПУБЛІЦІ

КРИВОРІЗЬКИЙ МІЛЬЯРД

Мільярдний кубометр залізної руди з початку руху у 1967 році криворізьких екскаваторників - «мільйонерів» видано днями на Південному гірничо - збагачувальному комбінаті. Такої кількості металургійної сировини досить для двомісячної роботи всіх домен країни.

Змагання механізаторів Кривбасу за підвищення продуктивності гірничо-транспортної техніки і щорічне відвантаження мільйона і більше кубометрів залізної руди зародилося 15 років тому. Швидкості, запропоновані новаторами, викликали до життя багато нововведень. В орбіту трудового суперництва включились не тільки екскаваторники, а й конструктори, вчені, машинобудівники. В результаті було успішно впроваджено і освоєно нові восьмикубові машини, потужні рудовози, по-новому організовано транспортні маршрути.

«Мільйонерами» в басейні стали нині близько 600 колективів, які беруть участь у підготовці, видобуванні і транспортуванні гірничої маси. Продуктивність екскаваторів за цей час більш ніж подвоїлась. Весь приріст видобутку металургійної сировини на відкритих розробках досягається без збільшення кількості працюючих.

У НАДРА ПІВДЕННОГО ДОНБАСУ

Набирає сили пускова будова п'ятирічки — шахта «Південнодонбаська» № 3, яку гірники тресту «Донецькшахтобуд» вирішили здати в експлуатацію на рік раніше нормативного строку. Тут з випередженням швидкісного графіка завершено проходку десятого кілометра гірничих виробок.

Колектив ударної будови нарощує темп робіт за рахунок застосування нової техніки. Бригада О. М. Носова, наприклад, у складних гірничих умовах освоїла прохідницький комбайн і почала прокладати конвейєрну виробку з швидкістю 180 метрів на місяць, удвоє перевищивши нормативи.

З пуском нової шахти потужність Південного Донбасу — наймолодшого вугільного району України — збільшиться у два з лишком рази.

ПОЗИВНІ УДАРНИХ ЗМІН

У день свята праці колектив Чернігівського заводу автомобільних запасних частин зобов'язався випустити додатково до плану 55 задніх мостів і 90 передніх осей для автомобілів «ГАЗ-52», на 50 тисяч карбованців інших деталей. Усі цехи підприємства працюватимуть за рахунок зекономленої електричної і теплової енергії. У фонд одинадцятої п'ятирічки намічено перерахувати 10 тисяч карбованців.

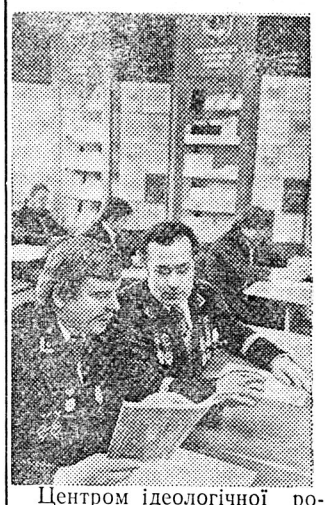

Центром ідеологічної роботи на донецькій шахті імені Засядька став кабінет політичної освіти. Тут регулярно проводяться лекції, семінари, Ленінські уроки, заняття в мережі партійної, комсомольської і економічної освіти, які відвідують понад 3 тисячі чоловік. До послуг гірників — бібліотека, де методисти завжди готові допомогти слухачам підібрати необхідну літературу.

На знімку: бригадир робітників очисного вибою І. Ф. Манекін і бригадир прохідників Ф. П. Балабан готуються до занять у кабінеті політичної освіти.

Фото **І. Бруя**
(Фотохроніка РАТАУ).

На честь 60-річчя утворення СРСР шліфувальник Київського мотоциклетного заводу Олександр Шарована змінні завдання виконує на 130 процентів.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ВИПЕРЕДЖАЮТЬ ЧАС

Члени УТОГ м. Нікополя, що на Дніпропетровщині, ще на початку нинішнього року включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя СРСР.

Понад 20 нечуючих, що працюють на різних підприємствах міста, квартальне завдання виконали на п'ятнадцять днів раніше. Серед них — робітниці швейної фабрики Г. П. Гудим, А. Є. Карпухіна, робітник промбази І. Ф. Кох, мотальниці ниткової фабрики Н. С. Гринькова, Я. С. Москалюк, Н. А. Берг, формувальник заводу баштових кранів імені В. І. Леніна В. Г. Іфікратов, робітники механічного заводу В. О. Кендзер, В. К. Пащенко та інші.

Старанно попрацювали й ветерани Товариства — робітник заводу ЗБК-27 С. Г. Гетьманець, робітниця швейної фабрики Н. М. Соболєва, робітники механічного заводу О. П. Федорченко, Л. В. Гетьманець, а також свердлувальник заводу імені В. І. Леніна О. М. Пацюк.

Квартальний план вони завершили ще в лютому місяці. Свої трудові досягнення нечуючі робітники присвячують 60-річчю утворення СРСР.

І. ЗІНЧЕНКО,
голова Нікопольського МРВ УТОГ.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ В ГЕНКОНСУЛЬСТВІ УНР

3 квітня кожного року відзначається в УНР як велике свято. 37 років тому Радянська Армія завершила вигнання німецько-фашистських загарбників з угорської землі. Дню визволення Угорщини було присвячено прес-конференцію, що відбулась 30 березня в Генеральному консульстві УНР у Києві. Генеральний консул Д. Маклярі розповів представникам преси, телебачення і радіо про досягнення братньої країни у розвитку економіки, науки, культури за минулі роки, про втілення в життя рішень XII з'їзду УСРП. Вражаючі соціально-економічні перетворення, підкреслив він, нерозривно зв'язані з братерською безкорисливою допомогою і всебічним співробітництвом з великою Країною Рад, країнами соціалістичної співдружності.

Відзначаючи славну річницю визволення, угорський народ готується так само гідно зустріти знаменну дату в житті не тільки радянського народу, а й усього прогресивного людства — 60-річчя утворення СРСР, сказав на закінчення генеральний консул.

Д. Маклярі відповів на запитання учасників прес-конференції.

(РАТАУ).

НА ВАХТІ МИРУ

Днями в Артемівську відбулася міська конференція прихильників миру, в роботі якої взяли участь представники нашого УВП УТОГ.

Трудівники Артемівського учбово-виробничого підприємства не стоять осторонь великої і благородної справи боротьби за мир. Натхненні почуттям патріотичного та інтернаціонального обов'язку, вони зробили свій скромний внесок у загальнонародний рух за мир — минулого року у фонд миру перераховано 900 карбованців. Цю безкорисливу ініціативу гідно оцінено Донецьким обласним комітетом захисту миру і обласною комісією сприяння Радянському фонду миру. На адресу колективу підприємства від імені громадських організацій висловлено подяку за гарячу підтримку і схвалення миролюбної зовнішньої політики КПРС, за прояв глибокої солідарності з усім прогресивним людством.

Нині на підприємстві триває двомісячник сприяння Радянському фонду миру, присвячений 60-річчю утворення СРСР. Колектив УВП дружно заступив на вахту миру і, відгукнувшись на звернення обласних організацій прихильників миру, ударною працею робить свій вклад у загальнонародну справу. Серед тих, хто веде перед у цій трудовій вахті, — бригади № 1—3 і № 2—4, де майстрами Валентина Олексіївна Водленецька та Надія Миколаївна Андрухова, а також ветерани УВП, майстри Наталія Іванівна Селезньова та Катерина Гихонівна Жеребцова. Бригади, очолювані передовими виробничницями, перевиконують змінні завдання при високій якості продукції. Вагомих показників домагаються швачки М. Артеменко, Г. Румянцева, В. Динник та інші.

Як і минулого року, під час проведення двомісячника сприяння Радянському фонду миру, на підприємстві розгорнуто агітаційно-пропагандистську і масово-політичну роботу серед трудівників, мета якої — роз'яснення миролюбного зовнішньо-політичного курсу КПРС і Радянського уряду.

Г. ЖЕРЕБЦОВ.

ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ

У видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь» до XXIV з'їзду комсомолу республіки випущено в світ ювілейне видання роману Миколи Островського «Як гартувалася сталь». Символічно, що в дні роботи форуму комсомольців Радянської України виповнюється 50 років з дня першого опублікування твору, за яким покоління молоді нашої Вітчизни звіряють свої думи, прагнення, дії. Книга стала прапором революційної боротьби й для багатьох зарубіжних читачів.

Подарункове видання буде вручено кожному делегатові з'їзду комсомолу республіки.

Л. ЛЕОНІДОВ.

ПРОПАГАНДИСТ — П'ЯТИРІЧЦІ

ПЛОДИ ТВОРЧОЇ ДУМКИ

На Чернігівському учбово-виробничому підприємстві у мережі політичної освіти трудящих діє чотири школи економічних знань і одна — комуністичної праці. Заняття у них ведуть провідні спеціалісти підприємства, які мають великий пропагандистський стаж роботи. Це — головний інженер І. О. Захарова, старший інженер-технолог Т. М. Ремез, старший інженер НОП І. І. Чевпланська, інженер з якості А. М. Максимовська та заступник директора з виховної роботи М. М. Левченко, якого ми попросили поділитися досвідом роботи у школі комуністичної праці.

У нашій школі 33 слухачі. Це — робітники закрійної і підготовчої дільниць. Вивчаємо тему: «Бережливість— риса комуністична». Треба сказати, що дуже важливо при визначенні тематики занять, враховувати контингент слухачів і бачити перспективи реальної віддачі від навчання. В умовах нашого підприємства саме закрійна і підготовча дільниці дають основну економію тканини. Отже, обираючи саме цю тему, ми розраховували на те, що заняття принесуть користь і слухачам, і справі, яку вони роблять.

Основна форма роботи — це бесіди. Але не абстрактні, а тісно пов'язані з життям нашого трудового колективу і обов'язково підкріплені практичним заняттям. Так, після вивчення теми про втрати робочого часу, ми із слухачами провели практичне заняття, на якому підрахували збитки від одного прогулу робітника закрійної дільниці. Адже через це ті, хто старанно працював, програли в зарплаті, колектив вибув із соціалістичного змагання. Після цих занять закрійники провели виховну бесіду із прогульником. Результат — чудова дисципліна на дільниці.

На одному з практичних занять слухачі навчилися складати індивідуальні соціалістичні зобов'язання, на іншому — вивчили передовий досвід роботи крейдувальника, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Бориса Володимировича Марусенка. Слухачі нашої школи охоче діляться досвідом роботи з економії робочого часу, прагнуть по-творчому підходити до виробничих операцій. За рахунок раціонального добору шматків матеріалу при розрахунках карток розкрою та дотримання припусків на кожному полотні закрійна дільниця минулого року зекономила 624 квадратних метри тканини. Підготовча дільниця за минулий рік дала економії 12 тисяч 893 квадратних метри. Ці цифри говорять самі про себе.

Як правило, ті, хто добре навчається у школі комуністичної праці, сумлінно трудяться. Найактивнішими слухачами є штампувальниці Марія Петрівна Марченко та Ольга Петрівна Дмитрик, різальники Микола Васильович Бабич та Анатолій Олександрович Одаренко.

Що допомагає в роботі? Як і кожному пропагандисту, перш за все, знання виробництва. Потрібна також висока політична підготовка, яка вимагає повсякденної роботи над собою. Адже нудною бесідою не зацікавиш слухачів. Для того, щоб дійти до серця і розуму кожного трудівника, необхідний діалог: пропагандист — слухач. Під час бесід я часто ставлю запитання і разом із слухачами шукаємо на нього відповідь. Таким чином на заняттях виробничники не просто присутні, а думаючі. А там, де думають, там творять.

М. ЛЕВЧЕНКО,
пропагандист.

* * *

Не один рік сумлінної праці за плечима у досвідченої робітниці Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Г. С. Медведєвої.

Багатьом виробничникам вона передала свій досвід і високу професійну майстерність. Ось і зараз у неї навчається молодий робітник Василь Буркот. Теоретичні знання переплітаються з практичними навичками. Коли щось не виходить, юнак обов'язково підійде до Галини Степанівни, порадиться. Наставниця прагне, щоб досягнення її учня були вагомими.

На знімку: Г. С. Медведєва та В. Буркот.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

* * *

ЗА ЄДИНИМ БРИГАДНИМ НАРЯДОМ

ВЗАЄМОДОПОМОГА

Вже другий рік чотири бригади Дніпропетровського УВП, де шиють рукавиці, працюють за методом єдиного бригадного наряду, розподіляючи премію з урахуванням коефіцієнта трудової участі. Здається, часу минуло не так і багато, але можна вже говорити про перші результати. Значно зросла продуктивність праці, не стало й таких, що не виконують норм виробітку. Цех став працювати ритмічно. Все це стало можливим завдяки тому, що всі члени бригади зацікавлені кінцевими результатами спільної праці. І, зрештою, в колективі поліпшились моральний мікроклімат, трудова і виробнича дисципліна, робітники відчули потребу в опануванні суміжними професіями, підвищенні своєї кваліфікаційної майстерності.

Ініціатором нової форми організації праці стала директор нашого УВП Катерина Миколаївна Кривов'язова.

Спершу важко було. Адже треба було кваліфіковано сформувати бригади, а, значить, переставити робітників з одного місця на інше, відповідно до нової запроектованої схеми розподілу праці. Треба також було врахувати вік і характер членів бригади. Крім того, бригади повинні бути рівноцінні за продуктивністю, щоб між ними відразу ж можна організувати соціалістичне змагання.

Цими справами зайнялися інженер з наукової організації праці Н. І. Кедря, старший майстер А. В. Хубецов, майстер дільниці пошиття рукавиць В. Г. Чуйкіна.

Поки члени бригади, як кажуть, приживалися на новому місці роботи, перевіряли себе на сумісність, (були випадки переходу робітників з одного колективу в інший), технолог та нормувальник перепровірили схему розподілу праці, розрахували можливий випуск і план для дільниці, склали план інженерного постачання, розрахували базовий коефіцієнт трудової участі, розробили відповідне положення про бригади та бригадирів, розподіл зарплати та премії.

З першого січня минулого року бригади набули юридичної сили. Видано наказ про склад бригад і призначення до них керівників, порядок оплати праці в бригадах.

Тим, хто приступає до впровадження нової форми організації праці, хочу нагадати: важливо переконати робітників, що в бригадах трудитися цікаво, бо при цьому поєднуються моральні і матеріальні стимули, що веде до поліпшення кінцевих результатів, сприяє розвитку творчої взаємодопомоги, виховує в трудівників комуністичне ставлення до праці.

Г. КРОХА,
інженер-нормувальник Дніпропетровського УВП.

ШЛЯХОМ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

В успішному виконанні завдань прискореного розвитку науково-технічного прогресу важлива роль належить плодотворній діяльності винахідників та раціоналізаторів.

Колектив новаторів Чернівецького УВП виконав роботу, спрямовану на поліпшення якості виготовлюваної продукції, зростання продуктивності праці, економію електроенергії та паливно-енергетичних ресурсів.

Протягом минулого року колектив підприємства зобов'язався впровадити у виробництво 10 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 6,2 тисячі карбованців. Фактично за 1981 рік впроваджено у виробництво 15 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 6,3 тисячі карбованців.

Велику увагу раціоналізаторській діяльності приділяють адміністрація підприємства, місцевий комітет профспілки, рада Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів. Це сприяло достроковому виконанню планових завдань минулого року. Для того, щоб спрямувати творчу діяльність трудівників на розв'язання актуальних завдань виробництва, в кожному цеху підприємства розроблено тематичний план «вузьких» місць.

На УВП щороку підбиваються підсумки соціалістичного змагання за кращу організацію раціоналізаторської роботи серед виробничих цехів, а також за присвоєння звання «Кращий раціоналізатор».

За 1981 рік кращим новатором підприємства визнано старшого майстра цеху А. А. Бондаря, який впровадив у виробництво три раціоналізаторські пропозиції з економічним ефектом 1,04 тисячі карбованців на рік.

Вагомий внесок у раціоналізаторську діяльність вклали й старший інженер-механік В. М. Рябой, майстер по обладнанню С. Г. Любчинський, інженер-теплотехнік А. І. Клещов, слюсар Н. В. Удут, токар І. Д. Гатнянський та багато інших.

Серед виробничих підрозділів кращим визнано відділ головного механіка, робітниками якого було впроваджено у виробництво 7 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 2,8 тисячі карбованців на рік.

З метою залучення до технічної творчості молодих робітників, на підприємстві організовано навчання основам раціоналізаторської діяльності, що дає змогу поповнити ряди раціоналізаторів.

На підприємстві велика увага приділяється вивченню і впровадженню у виробництво запозиченого передового досвіду. У четвертому кварталі минулого року раціоналізатори підприємства побували у творчому відрядженні на Оргієвській текстильно-галантерейній фабриці.

Колектив раціоналізаторів підприємства докладе всіх зусиль, щоб успішно виконати завдання, поставлені перед ним на другий рік одинадцятої п'ятирічки.

Б. СЕРКІЗ,
інженер-конструктор Чернівецького УВП.

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ ЗОБОВ'ЯЗУЄ

XXVI з'їзд КПРС розробив широку програму розширення і оновлення асортименту товарів для народу і поліпшення їх якості.

Наше підприємство спеціалізується по випуску більярдів.

Для поліпшення якості продукції, ще в 1980 році на УВП впроваджена комплексна система управління якістю продукції, економічний ефект від неї становить 109,8 тисячі карбованців. Введення її в дію дало те, що питома вага виробів з державним Знаком якості в минулому році становила вже 98 процентів.

Рекламацій на виготовлену продукцію від споживачів не надходить. Продукція відповідає сучасним вимогам і користується великим попитом у споживачів.

За підсумками республіканського соціалістичного змагання, за досягнуті успіхи у праці, збільшення випуску продукції вищої категорії якості, підприємству присвоєно почесне звання «Підприємство високої якості продукції».

На УВП йде освоєння нового виду більярда, в конструкції якого враховано зауваження покупців. Вже виготовлено першу дослідну партію нових більярдів в кількості 20 штук.

О. КРИКАВСЬКИЙ,
інженер з якості Бродівського УВП.
м. Броди,
Львівська область.

РІШЕННЯ XXVI з'їзду КПРС — У ЖИТТЯ!

РОБОТ ЗА ПРОГРАМОЮ

Програма скорочення важкої монотонної ручної праці в республіці реалізується з випередженням намічених строків. Механізовано й автоматизовано багато видів робіт, широко впроваджується роботизація. Зокрема, кількість промислових роботів з початку п'ятирічки подвоїлась і нині наближається до тисячі.

— Такі темпи намічено підтримувати і далі,— сказав, коментуючи цей факт, заступник голови Держплану республіки В. М. Халапсін.— У виробництві роботів нині беруть участь 14 заводів, створюються спеціалізовані цехи по їх виготовленню. Продукція цих підприємств, цехів і допоможе дальшому скороченню малопродуктивної праці, дасть змогу добитись виконання напружених завдань п'ятирічки, незважаючи на несприятливу демографічну ситуацію — тимчасове скорочення чисельності працездатного населення.

Підтримувати високий ритм механізації і автоматизації дає змогу і широке використання схваленого ЦК КПРС досвіду трудових колективів Запорізької області. Там, як і в Миколаївській, випуск і впровадження автоматичних маніпуляторів ідуть випереджаючими темпами завдяки широкій кооперації підприємств. Їх досвід наслідують заводи Донбасу і Придніпров'я.

Дії підприємств різних міністерств координують спеціальні ради, створені при обкомах і міськкомах партії. З їх ініціативи проведено паспортизацію робочих місць на всіх великих заводах. Це — серйозна, потрібна робота. Її здійснення дає можливість підвищити економічну ефективність використання маніпуляторів, середня вартість яких поки що порівняно висока — 20—40 тисяч карбованців.

У масштабах республіки стратегію роботизації виробництва розробляє громадська науково-методична рада. Її створено Держпланом і Президією Академії наук республіки. Однією з перших рекомендацій ради стала пропозиція сконцентрувати увагу на створенні роботів для механізації електрозварювання і малярних робіт.

Дослідні екземпляри «звірників» уже проходять промислові випробування, а залізні «маляри» перебувають у стадії конструкторських розробок. Досвід показує, що тісніше змикання зусиль науково-конструкторського потенціалу і промислових підприємств республіки дасть змогу виконати встановлені на п'ятирічку завдання по прискореному скороченню ручної праці.

(Кор. РАТАУ).

КЕРІВНИК БРИГАДИ

Бригада теслі М. П. Свиридова з тарного цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» — одна з кращих на підприємстві. Робота тут завжди виконується з відмінною якістю. Не випадково, що саме М. П. Свиридову вручено знак «Відмінник якості міністерства».

Денні виробничі завдання колектив бригади виконує на 112—115 процентів.

Сам Микола Петрович — тесля високої кваліфікації, наставник молоді, неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання.

Більш, ніж чверть віку трудиться М. П. Свиридов у тарному цеху. Його портрет можна побачити на Дошці Пошани.

Бригадир також є активним учасником художньої самодіяльності. Він виступає у складі народного цирку «Мрія», що організований при Краматорському будинку культури глухих.

У другому році одинадцятої п'ятирічки бригада теслів взяла підвищене соціалістичне зобов'язання річне завдання виконати на місяць раніше.

Підсумки роботи двох місяців свідчать: слова свого робітники дотримують з честю.

Високі трудові досягнення бригади — гідний подарунок 60-річному ювілею Країни Рад.

Ф. КАЛАФАТ.

На знімку: М. П. Свиридов.

ПІДРУЧНИК ЖИТТЯ

Нечуючі Ужгорода з великим інтересом вивчали твори Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина», «Спогади». У Будинку культури, на учбово-виробничих підприємствах проводились мімічні читання, бесіди, оформлялись книжкові виставки.

Нещодавно відбулась читацька конференція за книгою «Спогади», яку організували активісти бібліотеки та голова міськвідділу УТОГ С. І. Комарницька. Перед учасниками конференції виступили: секретар партійної організації УВП-2 К. С. Товтин, голова обласного відділу УТОГ П. С. Труфанов, член президії облвідділу С. П. Чистякова, майстер УВП-1 Л. Бумбак, швачка УВП-2 Г. Приходько, методист Республіканського науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ М. І. Герасимова. Було розглянуто питання: «Книга «Спогади» — підручник життя і боротьби молодого робітника», «У комуністів ленінського загартування вчитися жити, боротися і перемагати», «Чуття Батьківщини. В чому воно?» та інші.

У культзакладі з нагоди конференції було оформлено виставку плакатів «Завжди з народом», фотоальбом «Комуніст і епоха».

Л. АРСЕНЬЄВА,
бібліотекар Ужгородського будинку культури.

★ ★ ★

Богдан Дмитріев після закінчення Самбірського швейного училища працює на Житомирському учбово-виробничому підприємстві.

Ударник комуністичної праці, член комітету комсомолу підприємства, він користується заслуженим авторитетом у товаришів по роботі. Виробничі завдання молодий робітник виконує на 120 процентів.

Фото І. ТОЛОЧКА.

★ ★ ★

ЗВІТУЮТЬ ГОЛОВИ ПЕРВИННИХ

Київський міський відділ УТОГ на засіданні правління заслухав інформацію двох голів первинних організацій про те, як організовано соціалістичне змагання серед членів УТОГ за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, 1500-річчя міста Києва і 50-річчя Українського товариства глухих.

Голова бюро первинної організації заводу верстатів-автоматів ім. Горького Ю. Зуєв інформував про показники в праці членів компактної групи. 22 трудівники цього колективу носять звання «Ударник комуністичної праці». Бригада, яку очолює Василь Леонтійович Кутняк, виконує план на 130—150 процентів. Своєю працею примножують здобутки нечуючих свердлувальники Василь Чурпіта, Василь Гулак, формувальник Микола Валовий, токар Леонід Пилявець, полірувальник Анатолій Дехтяренко, фрезерувальник Борис Лазебний, штампувальниця Ніна Панченко, маляр Людмила Хачикян та інші. У групі проводиться велика політико-виховна робота. Перед нечуючими з бесідами виступають інструктор-перекладач Людмила Примаченко, голова комісії завкому по роботі серед глухих Ю. Лозинський. Члени УТОГ взяли участь в екскурсіях до Волгограда, Ленінграда, Алма-Ати. Великою популярністю користується стінгазета, яку випускає компактна група.

У своїй інформації голова первинної організації УТОГ виробничого об'єднання «Арсенал» ім. В. І. Леніна Микола Давиденко розповів про трудові справи нечуючих. З 15 членів УТОГ, що тут працюють, 14—ударники комуністичної праці. Колектив стабільний, нечуючі трудяться пліч-о-пліч тривалий час. Усі — хороші спеціалісти. Члени компактної групи готують гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР, 50-річчю створення УТОГ. Серед правофлангових соціалістичного змагання слюсар Віктор Собченко, слюсар-складальник Василь Свида.

Члени правління міськвідділу проаналізували інформацію голів первинних організацій, націлили їх на дальшу роботу.

С. ГУБКІН,
голова Київського міськвідділу УТОГ.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ

ЛЮДЯНІСТЬ, ДОБРОТА

У свята надходять сюди телеграми, в будні — листи. Всі вони мають одну адресу: «Піщанка, школа-інтернат». І майже всі ті, що звернуті до вчителів,— одного змісту: спасибі за науку, за прищеплену любов до праці, спасибі за те, що відчув себе повноцінною людиною. А коли в листах є й такі рядки: «...моя дитина говорить», то цю радість можуть по-справжньому відчути хіба що самі батьки та їх колишні вчителі.

...Випускний вечір. Цей пам'ятний день таїть у собі присмак гіркоти. Адже важко розлучатися з школою, важко згадувати все спочатку. Бо коли врешті-решт усвідомлюєш, як заборгував людям, які зробили все можливе, щоб цей день для тебе настав, то, виявляється, немає такої шани і подяки, що могли б стати нагородою за невідплатну науку.

Зачинатель цієї школи, її перший директор, дефектолог, автор багатьох книг Зінаїда Григорівна Підгорецька під час окупації, пішовши до німців по воду для глухих дітей, більш не повернулася у свій рідний «вулик». Фашисти кинули її у криницю.

Продовжувачами справи навчання і виховання глухих дітей стали Василь Федосійович Веретильник та його дружина Ольга Григорівна Колесник. Вона добре пам'ятає ті безхмарні, щасливі довоєнні дні, коли ще дівчинкою допомагала батькові працювати на господарській ділянці при школі. До речі, справі виховання нечуючих дітей була віддана вся сім'я Колесників. І коли не повернувся з війни Федір, брат Ольги Григорівни, льотчик-винищувач, мати — Парасковія Петрівна, що виростила чотирьох дітей, сказала: «Тепер ти, доню, маєш продовжити наше діло». Ольга навчалась тоді в одному з київських вузів. Але материнський наказ, пам'ять про брата були сильнішими за будь-що інше.

Так спецшкола-інтернат стала для неї другою домівкою, а піклування про дітей — змістом життя.

— Самі тоді позбивали ліжка, поробили із соломи подушки, за зошити правили обрізки паперових мішків і газет. З нашого дому зник хатній скарб,— віднесли в школу навіть голки та гудзики,— розповідає директор спецшколи-інтернату Василь Федосійович Веретильник.— Кожен рік ставав для нас кроком уперед, кожен крок визначав нові, більш складні завдання. Протягом десятиріччя переробляся проект зведення основного корпусу школи. Не вистачало спеціалістів. Позапланове будівництво велося практично самотужки. Спершу виріс цоколь, потім перший поверх, другий. Своїми силами крили дах, робили двері, віконні рами і, нарешті, 1972 року відсвяткували новосілля, якого чекали майже двадцять років.

— Тепер тягнемо третій водопровід, — продовжує директор,— бо до системи підключилося багато організацій. Успішно вирішуємо й інші побутові проблеми. Тепер наші діти мають просторі світлі класи, навчальні кабінети, майстерні трудового навчання, спортивний зал, ігрові майданчики, спальний корпус, їдальню.

Знайомство з спецшколою-інтернатом у декотрих дітей починається ще в трирічному віці. В сім — вони переступають поріг країни знань і навчаються у школі дванадцять років. Після закінчення одержують свідоцтво про неповну середню освіту.

...А починається все як, приміром, у Степанчика. Цього маленького шибеника привіз тато. Першокласник сидів на столі, погойдуючи ногами, до всіх посміхався і виголошував: «...и! ...и!» Вчитель Дмитро Макарович Курносий — завідуючий слуховим кабінетом — зробив правильний висновок: справи у хлопчика кепські: при такій вимові кров приливає до мозку, можливі серйозні захворювання.

І починається робота. За допомогою спеціальних приладів складається аудіограма, тобто визначається втрата слуху в децибелах і встановлюється одна з відповідних груп. Згідно з нею і проводиться лікування і розвиток слухового сприйняття нечуючої дитини. Під час спеціальних ігор спрямовується і дозується потік видихуваного повітря, прищеплюється культура мовного дихання. Адже, виявляється, глухоніма дитина не може навіть задути свічку і не заграє на губній гармошці. При методичному, науково обгрунтованому, індивідуальному підході до кожного вихованця і досягаються перші позитивні результати: поліпшується слухове сприйняття, тобто усвідомлене розуміння звуків, навіть деяких слів. Саме безпосередньо слухом, а не зчитуванням з губ.

...Коли на Жовтневі свята до Степанчика приїхали батьки, він вибіг їм назустріч і голосно та чітко вигукнув: «Тато! Мама!». Розчулені батьки не могли стримати сліз.

Але життя однієї людини не схоже на життя іншої. І якщо в школі нині 215 дітей, то значить стільки ж біографій, стільки ж різних характерів і важких сходинок на шляху до повнокровного життя.

Той, хто серцем відчув свою причетність до важливої справи виховання глухих дітей, залишається працювати в школі назавжди. То ж і не дивно, що тут багато вчителів, яких за досвідом роботи називають ветеранами. Вони продовжують шліфувати свою педагогічну майстерність. Після закінчення одного педвузу, відчувають потребу й обов'язок у поповненні знань. Чи не тому майже п'ятдесят вчителів школи закінчили ще й факультет дефектології Київського педагогічного інституту імені М. Горького. Саме тому з числа п'ятидесяти навчальних закладів для глухих і слабочуючих дітей, що існують на Україні, в Піщанській спецшколі-інтернаті— найкраща забезпеченість кадрами. І склад їх теж неабиякий. П'ятеро носять почесне звання «Відмінник народної освіти УРСР». Це — Килина Дмитрівна Есаулова, Любов Костянтинівна Бенет, Євдокія Самійлівна Кожухівська, Ольга Григорівна Колесник, а директор школи Василь Федосійович Веретильник до того ж нагороджений медаллю імені А. С. Макаренка.

Ростуть тут кадри, як-то кажуть, на очах. Здається ще зовсім недавно Людмила Іванівна Зволейко працювала техробітницею, потім піонервожатою, вчителькою, тепер вона — заступник директора з позакласної роботи. І таких прикладів професійного зростання чимало.

Але, як і всюди, гордість школи — її вихованці. І чи можна не радіти, скажімо, за тих, хто нинішнього навчального року сів за парти середніх спеціальних навчальних закладів, обрав собі професію до душі. Так, у Київському технікумі легкої промисловості нині вчиться Василь Кондратюк, у Херсонському медичному училищі оволодівають професією зубного техніка Анатолій Антонюк, Марія Цюшик, Сергій Вечеря. А Олександр Затайдух, наділений неабияким хистом до малювання, вступив до Новгородського художнього училища.

Не шкодують викладачі спецшколи-інтернату часу на ведення гуртків технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивних секцій. Принагідно відзначимо, що юні спортсмени школи — багаторазові переможці республіканських змагань серед споріднених колективів, чимало їх входить до складу юнацьких збірних команд України з легкої атлетики, волейболу, баскетболу. Випускник школи Олександр Белінський, який недавно відмінно закінчив Вінницький політехнічний інститут, успішно відстоює честь радянського спорту на міжнародній арені. Цю любов до спорту, до фізичного гарту дітям змалку прищеплює вчитель Василь Іванович Ляшко.

Добро в дітях джерелиться з добра дорослих. Чисте сумління юні веде од чистого сумління наставників. А тут, у спецшколі-інтернаті, вони учням і батьки, і матері. Отож від того, на скільки не поступатимуться дорослі своїми принципами, — виростатимуть справжніми людьми діти. Тому можна зрозуміти і те, що життя вчителів у школі не легке й безжурне. І не може бути інакше, коли йдеться про людей, обов'язок яких виховувати підростаюче покоління. Бути такими як наставники прагнуть сьогодні випускники школи. У творах на тему: «Мій улюблений герой» чимало з них написали про своїх педагогів.

П. ЯНКІВЕР.

Зустріч з кіноаматорами

Цікавою була зустріч аматорів народної кіностудії «Каменяр» Львівського будинку культури з трудівниками Бродівського учбово-виробничого підприємства. Перед нечуючими виступив режисер кіностудії М. Ф. Максимович, який розповів про її створення, про успіхи кінолюбителів, познайомив з людьми, які знімалися у фільмах.

Присутні з великим інтересом слухали розповідь В. Куриласа, за фахом маляра-штукатура, який увесь вільний час віддає своєму захопленню. Він знімався у фільмі «Репетиція».

Н. ТАБАЛА,
бібліотекар Бродівського будинку культури УТОГ.
Львівська область.

Єфросинія Карпівна Боярченко, яку ви бачите на знімку, одна з кращих майстринь по пошиттю жіночого одягу. Багато чернігівських жінок, замовляючи сукню в ательє індпошиття одягу «Силует», просять, щоб замовлення виконала саме Боярченко. Єфросинія Карпівна — ударниця комуністичної праці.

У вільний час Є. К. Боярченко захоплюється шахами. Вона часто виступає на міських та обласних змаганнях з цього виду спорту.

Фото Д. БУШТРУКА.

ЛЮДИНА І ЇЇ СПРАВА

ЛЮБОВ ДО ТЕХНІКИ

Кажуть, що очі людини— дзеркало, в якому відбиваються її почуття, світосприймання і, навіть, риси характеру. В Івана Костянтиновича Коваля — механізатора колгоспу імені Куйбишева, що в Козелецькому районі на Чернігівщині, вони веселі і добрі, а разом з тим по-господарськи серйозні, по-робочому горді.

Любов до техніки прищепив йому старший брат, з яким Іван працював спочатку причіплювачем, а згодом напарником на гусеничному тракторі. Поступово опановував могутню техніку.

Словом і ділом брат учив Івана водити сталевого коня, а під час зими готував техніку до нового хліборобського сезону.

Вже п'ятий рік Іван Костянтинович своїм агрегатом з ранньої весни оре грунт під ярі культури, підготовляє площу під картоплю, буряки. А після жнив — знову посівна.

Високі темпи у праці Іван завжди поєднує з хорошою якістю польових робіт, дбайливим ставленням до збереження техніки.

Хвалять Івана Костянтиновича і в правлінні колгоспу, і товариші по роботі. І недаремно, бо за будь-яке діло бореться з вогником, вчасно його виконує.

За перевиконання норм виробітку при оранці під зернові та пропашні культури механізатору неодноразово вручали вимпел та оголошували подяку.

Нині Іван прагне підготувати свій трактор до весняно-польових робіт, бо дав слово 60-річчя утворення СРСР зустріти новими успіхами у праці.

П. ШИРЕНКОВ,
голова Козелецького МРВ УТОГ.
Чернігівська область.

ЛЕНІНІАНА НАРОДНОЇ ХУДОЖНИЦІ

Широкі сміливі «мазки», ретельне опрацювання деталей, спокійні «робочі» тони... Весь свій багатий арсенал образотворчих засобів використала заслужений майстер народної творчості УРСР Т. В. Левицька, створюючи нову картину «Ленін у робочому кабінеті». Картину, як і всі її попередні роботи дещо незвичайну, вона вишила на полотні вигадливою художньою в'яззю.

— Вишивання під живопис,— ділиться своїми роздумами відомий майстер, — справа складна. Потрібні не тільки чуття і навички, а й особливі прийоми роботи. Свій стиль я винайшла більш як 40 років тому, коли тільки-но приступала до ленінської теми. В одну голку завжди втягаю зразу п'ятьшість ниток різних кольорів і відтінків, але обов'язково однієї кольорової гами. Тоді стібок виходить об'ємним, як мазок пензлем...

Взагалі-то, як і у всякого досвідченого майстра, набір засобів і прийомів у Тамари Василівни багатий. Скажімо, риси обличчя вона передає дрібними стібками, одяг, фон картини — великими. Потім усе полотно «пробігає» дрібними штришками одного кольору. В результаті вишивка виходить гладкою, без контрастів. Подивишся віддалік — справді як картина, написана олійними фарбами. Яскравими, соковитими...

Уже перша, вишита у властивому їй стилі картина «Портрет Леніна», принесла сумській художниці визнання і Диплом Всесоюзної виставки народної творчості. Відтоді ленінська тема стала для Тамари Василівни головною. Нині в її Лениніані — більш як сорок оригінальних вишивок.

Найяскравіша робота Т. В. Левицької — репродукція з картини В. Серова «Ходаки у В. І. Леніна». Вона присвячена землякам з Середино-Будського району, які в листопаді 1917 року ходили в Смольний, щоб зустрітися з В. І. Леніним. Ця вишивка була подарована делегацією Сумщини Третьому Всесоюзному з'їздові колгоспників і тепер експонується в Центральному музеї В. І. Леніна в Москві.

Роботи Т. В. Левицької на ленінську тему є і в Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна, Курському і Чернігівському художніх, Харківському історичному музеях, в художньому музеї міста-побратима Сум — Враца, що в Народній Республіці Болгарії.

І ось тепер — нова вишита картина, яка з великою любов'ю розкриває перед нами образ вождя. Цю роботу народна художниця присвятила 60-річчю утворення Союзу РСР.

Багато жителів Сум знають Тамару Василівну і як активного пропагандиста мистецтва. У ці дні вона часто виступає в трудових колективах з лекцією «Ленін у радянському образотворчому мистецтві», захоплююче розповідає про нові традиції в народній творчості, як завжди демонструючи свої чудові роботи.

М. ВОРОНЕНКО.
м. Суми.

ЗВЕЛИЧУЄ РІДНИЙ КРАЙ

У виставочному залі Запорізького обласного управління культури нещодавно відкрилась виставка творів молодих художників, присвячена 60-річчю утворення СРСР.

Щоденно експозицію оглядають сотні людей; вони захоплено відгукуються про цікаві роботи, в тому числі, й про твори Миколи Стещенка. Глядачі і не здогадуються, що автор акварелей і ліногравюр, які широко представлені тут,— нечуючий художник.

Микола Стещенко закінчив Ленінградський відновлювальний центр ВТОГ, здобув художню освіту. Він багато працює за фахом, постійно дбає про зростання своєї професійної майстерності.

Його нинішні роботи — це гімн рідній землі, величальна людям праці. Привертають увагу, зокрема, картини «Робітничий ранок», «Місто будується», численні пейзажі, натюрморти.

Нині художник працює над новими творами. Тематично вони присвячені славному ювілею у житті нашої країни — 60-річчю утворення СРСР. А у вільний час М. Стешенко заходить до обласного Будинку культури УТОГ, де він завжди бажаний гість.

С. МОРДУШЕНКО.

З ХОРОШИМ НАСТРОЄМ

У святково прикрашеному Хустському будинку культури нечуючих відбувся вечір.

Його підготували школа-інтернат та місцевий культзаклад. З доповіддю «Слава жінці-трудівниці» виступила вчителька школи-інтернату Олена Іванівна Олексинець. Бібліотекар Володимир Омелянович Цупік оформив книжкову виставку «Працею звеличені» та провів огляд літератури «Активні будівники комунізму».

Силами учасників художньої самодіяльності школи-інтернату та клубу глухих було дано святковий концерт. Щедрими оплесками глядачі вітали солістів Ганну Метенканич і Миколу Чопея, які виконали ряд пісень «День Перемоги», «Верховино моя», «Вологда» «Перший поцілунок».

Віктор Тисячник та Зоя Осановська на високому професійному рівні зіграли уривок з п'єси О. Олександрова «Весілля в Малинівці». Ганна Метенканич продекламувала вірш «День народження» Семена Гудзенка та уривок з поеми Роберта Рождественського «Лист в XXX століття».

Після концерту відбулась демонстрація документального фільму «Найвище благо». Глядачі залишали клуб з веселим хорошим настроєм.

Ю. ПЕТРОВ,
викладач Хустського культурно-освітнього училища.

Закарпатська область.

НЕЗАБАРОМ ОГЛЯД

Активісти Чернігівського будинку культури готуються до обласного огляду художньої самодіяльності, який відбудеться у травні нинішнього року і присвячується 60-річчю утворення СРСР і 50-річчю Українського товариства глухих.

Учасники драматичного гуртка, яким керує заслужений артист республіки, режисер Чернігівського драматичного театру Леонід Михайлович Отрюх, порадують членів нашого Товариства новими роботами. Це — постановки одноактних п'єс «Пропала кар'єра» В. Шоголєва та «Гіменей» Г. Мінникова. Шанувальники самодіяльного мистецтва знову зустрінуться зі своїми улюбленцями — ветеранами сцени, робітницею ательє індпошиття і ремонту одягу Галиною Марусенко, вихователькою гуртожитку УВП Тамарою Петрівною Білоус, наладчиком УВП Василем Донцовим, швачкою УВП Світланою Скрипак, робітником музичної фабрики Григорієм Охріменком.

Цікаву і різноманітну програму готують учасники танцювального гуртка. Провідним у ній є танець «Дружба народів». Поруч з хореографічними мініатюрами чільне місце у репертуарі гуртків зайняли угорський, циганський дівочий, російський «Проходка», поліський козачок з вінками, чернігівська полька та інші танці.

Відточуючи кожен рух, домагаючись пластичності, яскравого емоційного вираження характеру танцю, старанно працюють на репетиціях Катерина Скрипак, Ольга Веремей, Надія Овчаренко. Всі вони — швачки учбово-виробничого підприємства.

Самодіяльні артисти готуються і до фестивалю «Дружби», який відбудеться у селі Сеньківка Городнянського району, де сходяться дороги трьох народів— російського, українського і білоруського.

В. БИЧКОВА,
художній керівник Чернігівського будинку культури.

Подружжя Артем'євих живе і трудиться у Ялті, що на Південному березі Криму.

Федір Олександрович більш як 20 років працює бондарем на винзаводі «Масандра», а його дружина Тамара Андріївна — швачкою в ательє мод «Силует». Кожен на своєму підприємстві не раз виходив переможцем у соціалістичному змаганні.

Після роботи тата й маму чекає у дитсадку трирічний Славик.

На знімку: сім'я Артем'євих у вільну годину.

Текст і фото
Р. СКОВОРОДНИКОВА.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПЕРЕМОГЛИ — НАЙСИЛЬНІШІ

Два дні в Ужгородському обласному будинку культури тривали особисто-командні змагання з настільного тенісу. У них взяли участь представники учбово-виробничих підприємств № 1 і № 2, міського відділу, Хустського міжрайвідділу та школи-інтернату. Першого дня змагання проходили у підгрупах, а другого — фінальні.

Як і передбачалось, в особистому заліку за перше місце серед чоловіків боролися І. Горничар, Й. Фовриш з УВП № 1 та А. Оленинець з Хустського МРВ, котрі всі ігри у підгрупах провели якнайкраще. За підсумками зустрічей цих спортсменів перше місце виборов І. Горничар, друге — А. Оленинець, третє — Й. Фовриш. Серед жінок перше місце посіла Е. Татинець з УВП № 2, друге — А. Метенканич з Хуста, третє — О. Крачкович, що виступала за команду міськвідділу УТОГ.

У командному заліку першість виборола команда УВП-1, на другому місці — Хустський МРВ, на третьому — Ужгородський міськвідділ УТОГ.

На урочистому закритті змагань команді, що зайняла перше місце, вручено кубок і диплом першого ступеня, а командам, що зайняли друге і третє місця,— дипломи відповідних ступенів.

Учасники, що зайняли призові місця в особистому заліку, нагороджені дипломами відповідних ступенів.

С. ШПОНТАК,
інструктор по спорту Ужгородського УВП № 1.

НАЙБІЛЬШЕ ПРИЗІВ — У КИЯН

Нещодавно на водних доріжках Київського плавального басейну «Першотравневий» відбулися особисто-командні змагання найсильніших плавців нашого Товариства.

Поміряться майстерністю у плаванні прибули представники облспортфедерацій.

У результаті дводенних змагань, серед жінок на дистанції 100 метрів вільним стилем перемогла учениця 4-го класу Київської спецшколи-інтернату № 6 Г. Литвиненко з результатом 1 хвилина 26,0 секунд; серед чоловіків дистанцію 100 метрів стилем брас швидше за всіх подолав теж киянин С. Ярков, а стометрівку — стилем батерфляй виборов харків'янин С. Матвієнко. На дистанціях 100 і 200 метрів вільним стилем перемогли кияни В. Ярков та М. Філько.

Окрасою змагань став заплив на дистанцію 100 метрів на спині, де виступав чемпіон і рекордсмен XIV Всесвітніх ігор глухих, майстер спорту СРСР А. Гаваза, який набагато випередив своїх конкурентів. Секундоміри зафіксували найвищий його результат 1 хвилину, 02,4 секунди. Він також вийшов переможцем на дистанції 200 метрів на спині — 2 хвилини 17,8 секунди.

У гострій спортивній боротьбі пройшла естафета 4×100 метрів для чоловічих команд. На цій дистанції перемогли плавці Києва з результатом 4 хвилини 45 секунд.

У підсумку загальне перше місце зайняли представники Київської облспортфедерації з рахунком 263 очка, на другому місці харків'яни — 166 очок і на третьому — ворошиловградці — 160 очок. За призерами відповідно зайняли місця команди Донецької, Запорізької, Дніпропетровської і Кримської облспортфедерацій.

Особисто-командна першість Товариства проводиться другий рік. Тому вже зараз слід зробити деякі висновки. Головне — це навчати плаванню необхідно з дитячого віку. І основну увагу в підготовці плавців для республіканських змагань необхідно проводити серед молоді, в основному учнів спецшкіл-інтернатів за місцем проживання.

Команда Києва укомплектована більш як наполовину з вихованців столичних спецшкіл-інтернатів №№ 6 і 9, які і були поза конкуренцією. Із 14 розіграних призів 10 дісталися плавцям Києва, а результати, показані рештою учасників, залишають бажати кращого.

О. ДЗЮБА.

ПОРАДИ САДОВОДАМ

ВЕСНЯНИЙ ДОГЛЯД ЗА ДЕРЕВАМИ

Наприкінці березня закінчився перехід середньодобової температури через плюс п'ять градусів. Невдовзі розпочнеться активна вегетація рослин. Садівникам треба зараз обрізувати дерева і кущі.

У кущах смородини вирізають біля самої основи сухі, старі (семирічні), а також пошкоджені стебла, недорозвинуті пагони. У кущах агрусу вирізують біля кореня старі стебла — після семи-восьми років плодоношення. Заготовляють живці з пагонів смородини для вирощування саджанців.

На деревах у першу чергу проводять санітарне обрізування — видаляють сухі, хворі гілки, виступи неправильних зрізів, потім проріджують крону і укорочують гілки в залежності від річного приросту, породи, віку і стану дерева. Консультацію про це кияни можуть одержати в обласній раді садівницьких товариств (вул. Басейна, 1/2).

До сокоруху треба очистити штамби і розвилки скелетних гілок від відмерлої кори, моху та лишайників. Місця пошкоджень кори чорним раком, морозом чи сонячними опіками очистити до здорової тканини, дезинфікувати 1-процентним розчином мідного або 3-процентним залізного купоросу, потім замазати содовим варом чи коров'яком з глиною (1 : 1). Дупла цементують. Потім проводять побілку дерев. Слід пам'ятати, що березнево-квітнева побілка дерев приносить користь, травнева ж має тільки декоративне значення.

Садову ділянку підживлюють азотними добривами з розрахунку на квадратний метр площі: сечовини 10 грамів або селітри 20—25 грамів.

Важливим заходом є боротьба із шкідниками і хворобами саду. Деякі садівники обприскують дерева заздалегідь, тобто в березні або на початку квітня. Це не дає бажаного ефекту. Проводити обприскування потрібно в період набухання бруньок, коли активно починають розвиватися шкідники і хвороби.

Проти парші рекомендується вибіркове обприскування дерев у фазі зеленого конуса таким розчином: 300 грамів мідного купоросу і 350 грамів вапна на 10 літрів води. Дерева, заселені щитівкою, кліщем, медяницею, в період набухання бруньок один раз на три роки обприскують нітрофеном (300 грамів — на 10 літрів води) або концентратом зеленого мила (КЗМ). На стовбури дерев для захисту від жуків-квіткоїдів, інших шкідників, накладають ловильні пояси, верхню частину яких змазують мастилом з порошком хлорофосу.

З початком сокоруху, коли кора у рослин легко відділяється, розпочинають щеплення дерев. Щеплення яблуні і груші найкраще проводити в період цвітіння вишні, а кісточкових порід — до набухання та в період набухання бруньок — залежить від способу щеплення.

Не забудьте зберегти живці (жировики) для щеплення містком при сильному пошкодженні штамбів, яке краще проводити після розпускання бруньок.

В. ПЛЮЩ,
агроном Київської обласної ради садівницьких товариств.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС 18609 | «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих | Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74 редакція газеты «Наше життя». Телефон 27-21-80 | М

Зам. 296. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-56-07. Тираж 220